

ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493 กำหนดระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ดังต่อไปนี้

การยื่นคำร้องของทำการโฆษณา

ข้อ 1 ผู้มีใบอนุญาตให้มีเพื่อใช้เครื่องขยายเสียงและไมโครโฟน ประสงค์ใช้เครื่องนั้นทำการโฆษณา ให้ยื่นคำร้องตามแบบ ขมย.1 ต่อเจ้าพนักงานตำรวจเจ้าของท้องที่ซึ่งผู้ยื่นคำร้องนั้นมีภูมิลำเนาอยู่หรือสถานที่โฆษณานั้นอยู่ในเขตอำนาจ การยื่นคำร้อง โดยสภาพซึ่งได้รับมอบฉันทะโดยถูกต้องจากผู้มีใบอนุญาต คงพิจารณาให้ทำได้

ข้อ 2 เป็นหน้าที่ของตำรวจท้องที่ที่ได้รับคำร้องนั้น พิจารณาคำร้องขอโดยคำนึงถึงสถานที่ เวลา และเครื่องอุปกรณ์ที่จะทำการโฆษณา แล้วแสดงความคิดเห็นไว้ในคำร้องนั้น เพื่อผู้ร้องขอจะได้นำไปแสดงต่อผู้ออกใบอนุญาต

การออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณา

ข้อ 3 พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกาศแต่งตั้งเป็นพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เมื่อพนักงานผู้ออกใบอนุญาตได้รับคำร้องตามข้อ 2 แล้ว ให้รีบพิจารณาสั่งโดยให้นำความคิดเห็นของตำรวจท้องที่มาเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาในการออกใบอนุญาตด้วย

ข้อกำหนดและประเภทใบอนุญาต

ข้อ 4 ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณานั้น ให้ออกตามแบบ ขมย.2 และให้มีกำหนดอายุตามที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะได้ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นประเภทๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า คราวละไม่เกิน 15 วัน

ประเภทที่ 2 การโฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

- ก. โฆษณาเคลื่อนที่ คราวละไม่เกิน 15 วัน
- ข. โฆษณาประจำที่ คราวละไม่เกิน 15 วัน

สถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณา

ข้อ 5 ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากบริเวณสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ต่อไปนี้

- ก. โรงพยาบาล
- ข. วัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจ และ
- ค. ทางแยกที่มีการสัญจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นประจำ

ข้อ 6 ห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากบริเวณสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ดังต่อไปนี้

- ก. โรงเรียนระหว่างทำการสอน
- ข. ศาลสถิตยุติธรรมในระหว่างการประชุม

การปฏิบัติภายหลังที่ได้รับอนุญาต

ข้อ 7 เมื่อได้รับอนุญาตให้ทำการโฆษณาแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำไปแสดงต่อนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ดังต่อไปนี้

- ก. โฆษณาประจำที่ ให้แสดงต่อนายตำรวจเจ้าของท้องที่นั้น
- ข. กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ จังหวัดพระนคร ธนบุรี ให้แสดงต่อกองตำรวจจราจร
- ค. กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ข้ามเขต ไปถึงเขตควบคุมการโฆษณาท้องที่ใด ให้แสดงต่อนายตำรวจท้องที่นั้น

เมื่อนายตำรวจซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนั้น หรือผู้รักษาการแทน ได้ลงนามรับทราบในใบอนุญาตนั้นแล้ว จึงทำการโฆษณาได้

ข้อ 8 อำนาจสั่งให้หยุดการโฆษณาตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493 นั้น ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สั่งให้หยุดได้ไม่เกิน 15 วัน

การดำเนินคดีและเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 9 ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด ต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493

ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตใช้ดุลยพินิจสั่งในการเพิกถอนใบอนุญาต ตามที่เห็นสมควร หากมีความคิดของตำรวจท้องที่ ก็ให้นำความคิดเห็นนั้นมาเป็นหลักประกอบการพิจารณาด้วย

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ 10 ก. โฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า ฉบับละ 10 บาท

ข. โฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

โฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ 60 บาท

โฆษณาประจำที่ ฉบับละ 75 บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ตั้ง ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2495

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลย์ สงคราม
นายกรัฐมนตรี

(ลงนาม) บ. เทพหัสดิน ณ อยุธยา
รัฐมนตรีช่วยว่าการรักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย